

MIESTNE DUCHOVNÉ RADY

Výber úryvkov z bahájskeho Písma

Zostavilo Výskumné oddelenie Svetového domu spravodlivosti
Svetové bahájske centrum
1970

1. Ich ustanovenie a postavenie

... Pán prikázal, aby bol v každom meste ustanovený dom spravodlivosti, v ktorom sa budú schádzať poradcovia v počte Bahá. A ak sa tento počet prekročí, nebude to na prekážku... Patrí sa, aby boli medzi ľuďmi dôverníkmi Milosrdného a považovali sa za strážcov, ktorých Boh určil pre všetkých, ktorí prebývajú na zemi...

(Bahá'u'lláh, z knihy Kitáb-i-aqdas, odsek č. 30)

Duchovným radám napomáha Duch Boží. Ich ochrancom je 'Abdu'l-Bahá. On nad nimi rozprestiera svoje krídla. Jestvuje ešte väčší dar? Duchovné rady sú žiarivými lampami a nebeskými záhradami sveta, z ktorých sa šíri vôňa svätosti a svetlo poznania do všetkých krajov a na všetko stvorenie. Duch života z nich prúdi na všetky strany. Sú skutočne mocnými zdrojmi pokroku ľudstva vo všetkých dobách a v každých podmienkach.

('Abdu'l-Bahá, citovaný v God Passes By, str. 332)

... je nanajvýš dôležité, aby sa v zhode s jasným textom Kitáb-i-aqdas, Najsvätejšej knihy v každom kraji, či už v meste alebo v obci, kde počet dospelých veriacich (vo veku od 21 rokov) je väčší ako deväť¹, zriadila miestna „duchovná rada“. Práve ona musí priamo a neodkladne prerokovávať všetky miestne záležitosti týkajúce sa Veci a prijímať rozhodnutia. Význam a nevyhnutná potreba miestnych rád je zjavná, keď si uvedomíme, že v budúcich dňoch sa zmenia na miestne domy spravodlivosti.

(Shoghi Effendi, Bahá'í Administration, str. 37)

¹ Keď je počet veriacich práve deväť, sami utvoria miestnu duchovnú radu spoločným prehlásením.

2. Spoločné rozhodovanie – úlohy

Duchovné rady majú za povinnosť spoločne sa radiť a brať do úvahy záujmy služobníkov Božích kvôli Nemu tak, ako keď zvažujú svoje vlastné záujmy a vybrať ten, ktorý je správny a splniteľný. Tak vám Pán, váš Boh, prikázal. Chráňte sa však odložiť to, čo je jasne zjavené v Jeho tabuľke. Bojte sa Boha, ó vy, ktorí chápete.

(Bahá'u'lláh, citovaný v Bahá'í Administration, str. 21)

Z výrokov Bahá'u'lláha a 'Abdu'l-Bahu o povinnostiach a funkciách duchovnej rady v každej krajine (neskôr miestnych Domov spravodlivosti), jasne vyplýva posvätnosť ich charakteru, široký okruh ich pôsobnosti a váha zodpovednosti, ktorá na nich spočíva.

Členom duchovnej rady v Chicagu Majster povedal: „Kedykoľvek vstúpite do poradnej miestnosti, predneste túto modlitbu so srdcom bijúcim láskou k Bohu a jazykom očisteným od všetkého okrem spomienky na Neho, aby vám Všemohúci mohol milostivo pomôcť dosiahnuť úplné víťazstvo:

Ó Bože, môj Bože! Sme Tvojimi služobníkmi, ktorí sa oddane obrátili k Tvojej svätej Tvári, ktorí sa v tento slávny deň odpútali od všetkého okrem Teba. Zišli sme sa v tejto duchovnej rade, spojení vo svojich predstavách a myšlienkach, so zosúladenými cieľmi, aby sme povýšili Tvoje Slovo medzi ľuďmi. Ó Pane, náš Bože! Učiň nás znameniami Svojho Božieho vedenia, zástavami Tvojej vznešenej viery medzi ľuďmi, služobníkmi Tvojej mocnej Zmluvy, ó Ty, náš Najvyšší Pane, a prejavmi Tvojej božskej jednoty v Tvojom kráľovstve Abhá, žiarivými hviezdami osvetľujúcimi všetky kraje. Pane! Pomôž nám stať sa morom, vzdúvajúcim sa vlnami Tvojej zázračnej Milosti, prameňmi prýštiacimi z Tvojich najslávnejších výšin, zdravým ovocím na Strome Tvojej nebeskej veci, stromami v Tvojej nebeskej vinici vlniacimi sa vo vánku Tvojej štedrosti. Ó Bože! Daj, aby sa naše duše stali závislými na veršoch Tvojej božskej jednoty, aby sa naše srdcia rozveselili v prúdoch Tvojej milosti, aby sme sa spojili ako vlny jedného mora a splynuli ako lúče Tvojho prenikavého svetla, aby sa naše názory, myšlienky a pocity stali jedinou skutočnosťou, prejavujúcou ducha jednoty na celom svete. Ty si Milostivý, Štedrý, Všemohúci, Dávajúci, Milosrdný, Milostivý, Súcitný.“

'Abdu'l-Bahá ďalej povedal: „Každý, skôr než podnikne akékoľvek kroky, je povinný poradiť sa s duchovnou radou a potom bez zaváhania, srdcom i dušou, poslúchnuť a podriať sa jej príkazu, aby tak boli záležitosti múdro nariadené a potom správne vykonané. Inak bude každá osoba jednať nezávisle podľa vlastného úsudku, bude nasledovať svoje vlastné túžby a tým poškodí Vec.“

„Základnými predpokladmi tých, ktorí sa spolu radia, sú čistota ich úmyslov, žiarivosť ducha, odpútanosť od všetkého okrem Boha, príťažlivosť k Jeho božským vôňam, skromnosť a pokora medzi jeho milovanými, trpezlivosť a dlhé strádanie v ťažkostiach a služba Jeho vznešenému Prahu. Keby im bola milostivo daná pomoc, aby získali takéto prívlastky, bude im udelené víťazstvo z neviditeľného kráľovstva Bahá. Rady, ktoré konzultujú sú dnes nanajvýš potrebné a životne dôležité. Je potrebné a nevyhnutné podrobiť sa ich rozhodnutiam. Ich členovia sa preto musia radiť takým spôsobom, aby nevznikol dôvod pre nevraživosť alebo svár. To sa dá dosiahnuť tým, že sa každý člen vyjadrí a predloží svoje návrhy celkom slobodne. Ak by mu niekto oponoval, nesmie sa v žiadnom prípade cítiť dotknutý, pretože kým sa všetko dôkladne neprerokuje, nemožno dospieť k správnej ceste. Žiarivý jas pravdy sa ukáže iba po vzájomnej výmene odlišných názorov. Ak sa po diskusii dospeje k rozhodnutiu jednomyselne, je to v poriadku; ale ak sa nedaj Bože objavia odlišné názory, názor väčšiny musí prevážiť.“

Pri vymenovaní povinností, ktoré sú záväzné pre členov konzultujúcich rád, milovaný 'Abdu'l-Bahá zjavil nasledovné: „Prvou podmienkou je absolútna láska a harmónia medzi členmi rady. Musia sa úplne zbaviť odcudzenia a sami musia zračiť jednotu Božiu, pretože sú vlnami jedného mora, kvapkami jednej rieky, hviezdami jedného neba, lúčmi jedného slnka,

stromami jedného sadu, kvetmi jednej záhrady. Keby nejestvovala harmónia myšlienok a úplná jednota, zhromaždenie by sa rozišlo a rada by stratila zmysel. Druhá podmienka: Keď sa schádzajú, musia obrátiť svoju tvár ku kráľovstvu na nebesiach a žiadať pomoc v ríši na výsostiach. A pri predkladaní svojich názorov musia postupovať s najvyššou oddanosťou, zdvorilosťou, dôstojnosťou, starostlivosťou a umiernenosťou. V každej záležitosti musia hľadať pravdu a netrvať na svojom vlastnom názore, pretože tvrdohlavosť a neústupčivosť v názore by nevyhnutne viedla k nezhodám a hádkam, a tak by pravda zostala skrytá. Ctihodní členovia musia svoje myšlienky predniesť celkom slobodne a v žiadnom prípade nie je dovolené znevažovať myšlienku iného, naopak, musia umiernenene dať priechod pravde a ak by vznikli rozdielne názory, musí sa rešpektovať názor väčšiny, ktorý musia všetci poslúchnuť a ktorému sa musia podriaďovať. Taktiež nie je dovolené, aby ktorýkoľvek z členov namietal alebo kritizoval, či už na stretnutí alebo mimo neho, akékoľvek rozhodnutie predtým prijaté, aj keby nebolo správne, pretože taká kritika by znemožnila uplatňovať prijaté rozhodnutia. Stručne povedané, ak je akákoľvek vec pripravená v harmónii, s láskou a čistotou úmyslov, jej výsledkom je svetlo a ak by sa vyskytla čo len najmenšia stopa odcudzenia, výsledkom by bola hlboká temnota... Ak to budeme chápať týmto spôsobom, takáto rada bude od Boha, v opačnom prípade to povedie k chladu a nepriateľstvu pochádzajúcemu od zla...“

(Shoghi Effendi, Bahá'í Administration, str. 20–23)

Záležitosti učenia viery, jeho zameranie, spôsoby a prostriedky, šírenie a upevňovanie, hoci sú podstatné pre záujmy viery, v žiadnom prípade netvorí jedinou záležitosť, ktorá si zasluhuje plnú pozornosť týchto rád. Pozorné štúdium Bahá'u'lláhových a 'Abdu'l-Bahových tabuliek odhalí, že v každej lokalite prípadnú na zvolených zástupcov ďalšie povinnosti, rovnako dôležité pre záujmy viery.

Ich povinnosťou je byť bdelymi a opatrnými, diskretnými a obozretnými a vždy chrániť chrám Veci pred šípami tých, ktorí škodia a pred útokmi nepriateľa.

Medzi priateľmi sa musia snažiť navodiť súlad a priateľské vzťahy, z každého srdca odstrániť všetky stopy nedôvery, chladu a odcudzenia a zabezpečiť činnosť a zanietenú spoluprácu pre službu Veci.

Musia urobiť všetko, čo je v ich silách, aby vždy podali pomocnú ruku chudobným, chorým, telesne postihnutým, sirotám, vdovám, bez ohľadu na farbu pleti, pôvod alebo vyznanie.

Všetkými prostriedkami musia podporovať materiálne a duchovné pozdvihnutie mládeže, spôsoby vzdelávania detí, vždy keď je to možné, zakladať bahájske vzdelávacie inštitúcie, organizovať a dohliadať na ich prácu a získať tie najlepšie prostriedky na ich rozvoj.

...

Musia organizovať pravidelné stretnutia priateľov, sviatky a výročia, ako i výnimočné stretnutia, ktoré majú slúžiť na podporu sociálnych, intelektuálnych a duchovných záujmov svojich blízkych.

...

Tieto povinnosti členov každej duchovnej rady patria medzi najvýznačnejšie. V akomkoľvek mieste, kde sa viera dostatočne rozšírila, kvôli dobrej účinnosti a odstráneniu nedorozumení, bude každá z týchto funkcií pridelená zvláštnemu výboru podliehajúcemu rade,

ktorý je príslušnou radou zvolený spomedzi priateľov, a na prácu ktorého bude rada neustále dohliadať.

Tieto miestne duchovné rady budú musieť byť priateľmi zvolené priamo a každý veriaci, ktorý dosiahol vek 21 (a viac rokov), by nemal stáť stranou a tváriť sa nezúčastnene alebo nezávisle, ale svoju účasť vo voľbách, upevňovaní a užitočnej práci pre vlastnú radu, by mal považovať za svoju svätú povinnosť.

(Shoghi Effendi, Bahá'í Administration, str. 37–39)

Bahá'u'lláh prisľúbil, že v každej rade, kde zavládne jednota a harmónia, bude Jeho vznešený duch nielen prítomný, ale bude povzbudzovať, podnecovať a usmerňovať všetkých priateľov pri rokovaní.

Práve k jednote stále vyzýval priateľov strážca viery. Pretože tam, kde sú ľudia jednotní, nič nedokáže účinne odporovať a prekážať silám v konštruktívnom vývoji.

(Z listu, napísaného v mene Shoghiho Effendiho 17. 11. 1933 dvom miestnym duchovným radám, uverejnené v Bahá'í News, č. 190, december 1946, str. 1)

Preto by sa priatelia nemali nechať odradiť rozdielmi názorov, ktoré sa môžu vyskytnúť medzi členmi rady, lebo tieto, ako ukázala skúsenosť a ktoré potvrdzujú Majstrove slová, zohrávajú významnú úlohu počas rokovania rady. Len čo sa však sformuluje názor väčšiny, všetci členovia by ho mali so samozrejmosťou a bez výhrad poslúchnuť a svedomito podľa neho konať. Diskusie a porady zvolených zástupcov miestneho spoločenstva by mali byť za každých okolností vedené v duchu tpeplivosti a sebaovládania, bez neplodného balastu a puntičkárstva.

(Z listu napísaného 18. 4. 1939 v mene Shoghiho Effendiho jednotlivému veriacemu)

3. Rada – jej vzťah k veriacim

Majme stále na pamäti, že základným tónom Božej veci nie je diktátorská autoritatívnosť ale pokorná družnosť, nie despotická sila, ale duch úprimnej a milujúcej konzultácie. Nič iné, ako duch pravého bahájskeho veriaceho, nemôže urovnať princípy milosti a spravodlivosti, slobody a poddania sa, svätosti práva jednotlivca a sebaobetovania, bdelosti, uvážlivosti a obozretnosti na jednej strane a priateľstva, otvorenosti a odvahy na strane druhej.

Povinnosti tých, ktorých priatelia slobodne a vedome zvolili ako svojich zástupcov, sú nemenej dôležité a zaväzujúce ako povinnosti tých, ktorí ich vybrali. Ich úlohou nie je diktovať, ale radiť sa, a to nielen medzi sebou, ale čo najviac i s priateľmi, ktorých zastupujú. Nemajú sa považovať za nič viac, než nástroj účinnejšieho a dôstojnejšieho hlásania veci Božej. Nikdy by sa nemali pokladať za hlavné ozdoby Veci, za nadradených nad ostatných svojimi schopnosťami a zásluhami, za jediných hlásateľov učenia a zásad viery. K svojim úlohám by mali pristupovať s veľkou pokorou a snažiť sa ich vykonávať bez zaujatosti, so zmyslom pre spravodlivosť a povinnosť, otvorenosťou, skromnosťou, a úplnou oddanosťou pre blaho a záujmy priateľov, viery a ľudstva, aby si získali nielen dôveru a úprimnú podporu, ale aj úctu a ozajstnú náklonnosť tých, ktorým majú slúžiť. Vždy sa musia vyhýbať duchu jedinečnosti, atmosfére tajnostkárstva, oslobodiť sa od panovačného prístupu a vylúčiť pri svojich

rokovaniach všetky formy predsudkov a vášní. Mali by sa s múdрым úsudkom zdôverovať priateľom so svojimi plánmi, zdieľať s nimi svoje problémy a starosti a hľadať ich radu a pomoc. Keď majú dospieť k určitému rozhodnutiu, mali by sa po srdečnej a úprimnej porade bez vášní, obrátiť k Bohu, modliť sa a s vážnosťou, odvahou a presvedčivosťou vykonať svoju voľbu a prijať názor väčšiny, vyjadrujúci, ako hovorí Majster, hlas pravdy, ktorý nemožno spochybňovať, ale vždy s plným zaujatím uskutočniť. Na tento hlas musia priatelia úprimne odpovedať a považovať ho za jediný spôsob, ako zaistiť ochranu a napredovanie Veci.

(Shoghi Effendi, Bahá'í Administration, str. 63–64)

Správcovia veci Božej musia byť ako pastieri. Ich cieľom by malo byť objasnenie všetkých pochybností, ktoré môžu vzniknúť v spoločenstve veriacich. To môžu dosiahnuť úmerne tomu, aká úprimná je ich láska k svojim bratom, umocnená pevným rozhodnutím konať spravodlivo vo všetkých prípadoch, ktoré sú im predložené na zváženie.

(Z listu napísaného 9. 3. 1934 v mene Shoghiho Effendiho jednotlivému veriacemu)

Niet naliehavejšej úlohy, než je zabezpečenie úplného porozumenia a družnosti medzi priateľmi a zvlášť medzi miestnymi radami a jednotlivými veriacimi. Miestne rady by mali vzbudzovať dôveru veriacich a veriaci by mali vyjadrovať svoju pripravenosť vždy sa riadiť rozhodnutiami a nariadeniami miestnej rady. Obe strany sa musia učiť spolupracovať a uvedomovať si, že iba prostredníctvom tejto spolupráce môžu inštitúcie Veci účinne a nerušene pracovať. Poslušnosť miestnej rade by mala byť jednoznačná a bezvýhradná, avšak rada by mala uskutočňovať svoje rozhodnutia takým spôsobom, aby nevznikol dojem, že by boli nútené diktátorským spôsobom. Duch viery je duchom vzájomnej spolupráce a nie duchom nátlaku.

(Z listu napísaného 28. 10. 1935 v mene Shoghiho Efendiho jednotlivému veriacemu)

Všetci máme právo na svoj názor a každý rozmyšľame inak, baháji však musí prijať rozhodnutie väčšiny vo svojej rade, uvedomujúc si, že súhlas a porozumenie – aj vtedy, keď sa stala chyba – sú naozaj veci dôležité, a ak slúžime viere správne, bahájskym spôsobom, Boh napokon všetky chyby napraví.

Od bahájov sa nežiada, aby v rade hlasovali proti svojmu svedomiu. Je však lepšie, keď prijmú názor väčšiny a urobia ho jednomyselným. Nikto ich však nebude k tomu nútiť. Musia sa však riadiť rozhodnutím väčšiny. Lebo to je práve to, čo ho robí účinným. Nesmú pritom hovoriť, že nesúhlasili s väčšinou a znižovať tak autoritu rady. Inými slovami, na prvé miesto musia dať vieru a nie svoje vlastné názory. Člen duchovnej rady môže požiadať radu, aby znova záležitosť zvážila, ale nemá právo ju nútiť alebo vytvárať disharmóniu, pretože rada nechce zmeniť svoje rozhodnutie...

(Z listu napísaného 9. 10. 1947 v mene Shoghiho Effendiho jednotlivému veriacemu)

Plne schvaľujem a celým srdcom a bez výhrad sa pridžmam zásady, o ktorej sa zmieňujete, že osobnosti by sa nemali stať stredom, okolo ktorého sa točí spoločenstvo, ale že by mali byť za každých okolností, nech sú ich zásluhy akokoľvek veľké, podriadené náležite vytvoreným radám. Vy a Vaši spolupracovníci nemôžu nikdy dostatočne doceniť a zdôrazniť túto základnú zásadu bahájskej správy.

(Shoghi Effendi, Zásady bahájskej správy)

4. Postavenie národnej duchovnej rady

...Strážca si znovu praje potvrdiť svoj názor, že autorita národnej duchovnej rady je zvrchovaná a nedotknuteľná vo všetkých záležitostiach, týkajúcich sa správy viery..., a preto poslušnosť každého bahája, delegátov, skupín alebo rád tomuto orgánu, je príkazom, ktorý treba s porozumením a bez pochybností prijať. Je presvedčený, že bezvýhradný súhlas a úplné prijatie tohto životne dôležitého ustanovenia správy je potrebné pre zachovanie najvyššieho stupňa jednoty medzi veriacimi a nevyhnutné pri účinnom chode správneho aparátu viery v každej krajine.

(Z listu napísaného 11. 6. 1934 v mene Shoghiho Effendiho Národnej duchovnej rade USA a Kanady)

Prajem si jasne a jednoznačne potvrdiť zásadu zvrchovaného postavenia a autority národnej rady ako najvyššieho orgánu vo všetkých záležitostiach týkajúcich sa záujmov viery v krajine. V žiadnej sfére bahájskej kompetencie, či už miestnej, národnej alebo medzinárodnej, nemôže za žiadnych okolností dôjsť ku konfliktu a dichotómii. Národná rada však, hoci je jediným tlmočníkom svojho Vyhlásenia dôvery a štatútu, je priamo a morálne zodpovedná, ak umožní ktorémukoľvek orgánu alebo inštitúcii vo svojej oblasti pôsobnosti zneužiť jej právomoc alebo odmietnuť naplniť jej práva a výsady. Je dôveryhodným strážcom a hlavnou hnacou silou rozličných činností a záujmov v každom národnom bahájskom spoločenstve vo svete. Je jediným článkom, ktorý spája tieto spoločenstvá so Svetovým domom spravodlivosti – najvyšším správnym orgánom v Bahá'u'lláhovom zjavení.

(Dodatok v rukopise Shoghiho Effendiho, priložený k listu z 11. 6. 1934)

Národné duchovné rady, ktoré 'Abdu'l-Bahá vo Svojej poslednej vôli označil ako „Druhotné domy spravodlivosti“, predstavujú volebné orgány pri formovaní Svetového domu spravodlivosti a sú splnomocnené riadiť, zjednocovať, koordinovať a podnecovať činnosť jednotlivcov i miestnych rád v rámci svojej pôsobnosti. Založené na širokej základni organizovaných miestnych spoločenstiev, sú piliermi inštitúcie, ktorá musí byť považovaná za vrchol bahájskeho správneho usporiadania. Tieto rady sú volené, podľa zásady rovnomerného zastúpenia, delegátmi zastupujúcimi miestne bahájske spoločenstvá, ktorí sa zídu na konventoch počas sviatku Riđván. Majú potrebné oprávnenie, ktoré im umožňuje zabezpečiť harmonický a účinný rozvoj bahájskej činnosti v rámci príslušných sférach svojej pôsobnosti; sú oslobodené od priamej zodpovednosti svojim voličom za svoje postupy a rozhodnutia; je im zverená svätá zodpovednosť radiť sa o názoroch, prijímať odporúčania, starať sa o dôveryhodnosť a spoluprácu delegátov a oboznamovať ich so svojimi plánmi, problémami a činnosťami; sú podporované z národných fondov, do ktorých by mali všetci veriaci prispievať...

(Shoghi Effendi, God Passes By, str. 323 – 333)